

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220204130
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4220204130.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci navrhovateľa: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, so sídlom Komárno, Námestie M. R. Štefánika 9, o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony W. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. S. XXX, za účasti procesného opatrovníka R., so sídlom O. S. XXX, zastúpená: JUDr. Ing. Ivan Katona, PhD., LL.M. - advokátska kancelária, s.r.o., skratene IKAK, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, G. Czuczora 4, IČO: 51 816 865, za účasti dôverníka: X. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX a za účasti Okresnej prokuratúry Komárno, so sídlom Komárno, Pohraničná 6, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 26. apríla 2022, č. k. 18Ps/21/2020-151, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) uznesením zo dňa 26.04.2022 č. k. 18Ps/21/2020 - 151 zastavil konanie.

2. Štátu nepriznal náhradu trov konania. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 10 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 231, § 243 ods. 1 a 2, § 244, § 247 ods. 1, § 251 ods. 1, § 52 CMP. Výrok o trovách konania štátu odôvodnil podľa § 251 CMP a výrok o trovách konania účastníkov oprel o § 52 CMP.

4. V odôvodnení uznesenia uviedol, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Komárno sa svojím písomne podaným návrhom domáhal obmedziť spôsobilosti na právne úkony mladú dospelú W. S., nar. XX.XX.XXXX a žiadal za jej opatrovníka ustanoviť R. O. S.. Návrh odôvodnil tým, že mladá dospelá bola rozsudkom Okresného súdu Komárno 12P/13/2015 zo dňa 04.06.2015 zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Z. J.. Otec menovanej dňa XX.XX.XXXX zomrel. Matka od septembra 2011 starostlivosť o svoje vtedy ešte maloleté deti nezabezpečovala. Úrad poukázal na to že po dovŕšení plnoletosti býva v spoločnej domácnosti starej matky. Žije v družskom vzťahu s X. O., ktorý žije s ňou v spoločnej domácnosti. Mladá dospelá je psychiatrickou pacientkou. Má nariadenú medikamentóznú liečbu. Počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti stará matka bola schopná zabezpečiť, aby predpísané lieky užívala. Krátko pred dovŕšením plnoletosti prestala lieky užívať a starú matku rešpektovať. Jej partner uviedol, že si nedá poradiť a nie je možné ju usmerniť. Úrad psychiatra opakovane informoval a psychiater sám uviedol, že spolupráca s ňou je problematická, nenavštevuje jeho ambulanciu v stanovených termínoch. Mladá dospelá dennodenne kontaktuje rôzne

inštitúcie s tým, že suseda s ňou stále kričí, nadáva jej, škaredo s ňou rozpráva a ona už nevie čo s tým má robiť, ona už takýto život nechce, babka ju neochráni, babku to nezaujímá, babka tiež kričí, háda sa, babka je k nej zlá, nemá ju rada atď. Úrad každé oznámenie preveril, mladá dospelá pri osobnom stretnutí tieto skutočnosti potvrdzuje, alebo nehovorí o veci, len sa usmieva alebo má sklonenú hlavu a nekomunikuje. OO PZ v O. S. ako aj R. úrad O. S. ako výsledok ich preverovania úradu oznámili, že práve mladá dospelá vyvoláva konflikty v domácnosti, ako aj u susedov a to tým, že často silno búcha dverami, nadáva a vykrikuje, nemá úctu k starším osobám. Mladšej dospeléj sú úradom od apríla 2020 poskytované služby psychológa na referáte poradensko-psychologických služieb. Mladá dospelá uviedla, že sa bojí sama kamkoľvek ísť, nemá adekvátnu orientáciu v priestore a sociálnych situáciách. Stará matka nie je ochotná jej asistovať a odprevádzať ju na vyšetrenia a podobne. Psychológa kontaktuje každý deň aj niekoľkokrát. Opakovane žiada o pomoc, popisuje sebaďeštručné správanie, nechce takto žiť opisuje svoj život ako zlý. Psychológovi chodí asi raz mesačne. Úrad ďalej uvádza, že mladá dospelá je študentkou Strednej odbornej školy obchodu, služieb a rozvoja vidieka v S. nad P. a študuje odbor kuchár. Škola vo svojej správe uvádza, že v kolektíve je menej obľúbená, na vyučovacích hodinách sa správa slušne. Má sklony k samotárstvu, je tichej povahy. Povinnosti vyplývajúce zo školskej dochádzky si plní, veľmi často používa Facebook. Úrad poukazuje na to, že poskytovanie psychologickéj pomoci v podmienkach referátu poradensko-psychologického poradenstva má svoje limity, pretože neposkytuje psychoterapiu a na potreby mladšej dospeléj sú služby referát nepostačujúce. Mladá dospelá bola posúdená pre účely poskytovania peňažných kompenzácií ťažkého zdravotného postihnutia v roku 2018. Posudkový lekár uviedol, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, určil mieru funkčnej poruchy len v rozsahu 30 %. Ďalej konštatoval ľahkú mieru mentálnej retardácie s tým, že je plne orientovaná, samostatná. Úrad má za to, že má odôvodnený právny záujem na podaní tohto návrhu, odmietanie podrobiť sa nariadenej medikamentóznei liečbe mladšej dospeléj má značný vplyv na jej prejavy správania sa a jej náznaky možného suicidiálneho správania ju ohrozujú na živote a zdraví. V rodine nie je nikto, kto by mohol primäť maloletú dospelú dobrovoľne k liečbe a pravidelným návštevám ambulancie ošetrojúceho psychiatra. Úrad za opatrovníka mladšej dospeléj navrhol ustanoviť obec O. S., pretože stará matka už nie je dostatočnou autoritou pre mladú dospelú, matka sa o mladú dospelú dlhodobo nezaujímá, priateľ mladšej dospeléj rovnako nemá dostatočnú autoritu a úrad nemá vedomosť o žiadnej inej fyzickej osobe, ktorá by funkciu opatrovníka mohla a vedela vykonávať. Úrad navrhol na základe vykonaného dokazovania a vzhľadom na vypracovaný znalecký posudok obmedziť osobu o spôsobilosti, ktorej súd koná v oblasti zdravotnej starostlivosti. Bol toho názoru, že potrebuje pomoc a usmernenie i keď sa postupne vyvíja. Úrad zároveň navrhol za opatrovníka ustanoviť aj obec O. S..

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom účastníkov konania, výsluchom znalca MUDr. Ján Bernát, MPH, výsluchom svedkyne Q.. S. R., oboznámením sa s nasledovnými dôkazmi: lekársky posudok zo dňa 26.4.2018, úradný záznam zo dňa 2.9.2020 a zo dňa 9.9.2020, rodný list osoby o spôsobilosti, ktorej súd koná, správa MUDr. Vaškovského, zápisnica zo sociálneho šetrenia od R. O. S. zo dňa 17.7.2020, informatívna správa zo dňa 11.9.2020, úradný záznam zo dňa 14.7.2020, Znalecký posudok č. 62/2021, charakteristika žiačky od SOS zo dňa 19.11.2021, spis Okresného súdu Komárno 12P/146/2017, spis Okresného súdu Komárno 9P/218/2016, spis Okresného súdu Komárno 12P/103/2016, spis Okresného súdu Komárno 12P/13/2015, spis Okresného súdu Komárno 9P/306/2011, spis Okresného súdu Komárno 8P/26/2009a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver:

6. Vykonaným dokazovaním zistil, že osoba, o spôsobilosti ktorej súd koná je v súčasnej dobe študentkou Strednej odbornej školy obchodu, služieb a rozvoja vidieka Kravany nad Dunajom. Žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom (v konaní je to jej dôverník). Cez týždeň sa zdržiava na internáte, kde býva v jednej izbe s dvoma spolubývajúcimi, z ktorých jedna je jej sestra. S matkou sa nestretáva a neudržiava žiaden vzťah, so starou matkou má veľmi narušené vzťahy. V domácnosti jej partnera žije aj jeho otec, s ktorým však dobré vzťahy nemá. Na pojednávaní dňa 26.04.2022 súd zistil, že osoba o spôsobilosti, ktorej súd koná a dôverník očakávajú narodenie spoločného dieťaťa a plánujú uzatvoriť manželstvo. Dňa 25.04.2022 osoba, o spôsobilosti ktorej súd koná a jej dôverník požiadali Obecný úrad o poskytnutie nájomného bytu. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia psychiatrie a ustanovil znalca MUDr. Jána Bernáta, MPH na vypracovanie znaleckého posudku. Znalec vypracoval znalecký posudok číslo 62/ 2021. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že menovaná trpí ľahkou duševnou zaostalosťou a nedostatočne diferencovanou osobnosťou v neharmonickom vývine. Uvedená komorbidita je principiálne trvalá a liečbou možno ovplyvniť niektoré jej prejavy. Menovaná sa vie orientovať v čase a priestore a hodnotu peňazí pozná. Schopnosť vyšetrovanej uvedomovať si obsah

a význam právnych úkonov je forenzne významne zmenšené. Uvedená komorbidita robí vyšetovanú nespôsobilou na právne úkony v oblasti starostlivosti o financie, zdravie a v oblasti komunikácie s úradmi štátnej správy a samosprávy. Jej schopnosť vybaviť si svoje osobné a úradné záležitosti je z psychiatrického hľadiska forenzne významne zmenšená, nie však vymiznutá. Schopnosť menovanej cieľavedome konať a posúdiť následky svojho konania je forenzne významne zmenšená. Zdravotný stav menovanej vyžaduje pravidelný príjem liekov. Menovaná je schopná si tieto bez dohľadu dávkovať. Z psychiatrického hľadiska vyšetovaná nie je nebezpečná pre seba a svoje okolie. Súd vo veci vypočul znalca MUDr. Jána Bernáta, MPH, ktorý uviedol, že schopnosť vyšetovanej uvedomovať si obsah a význam právnych úkonov je forenzne významne zmenšená znamená, že nemožno konštatovať, že je jej spôsobilosť vykonávať právne úkony vymiznutá, avšak jej rozumová úroveň je nedostačujúca na spôsobilosť na právne úkony. Pre vyšetovanú by bolo potrebné, aby jej niekto pomáhal. Rozumové schopnosti vyšetovanej sú také, že si môže sama dávkovať užívať lieky. Schopnosť vyšetovanej nakladať s finančnými prostriedkami je tiež forenzne zmenšená. Má síce aritmetické schopnosti čo je však nepostačujúce. Znalec upozorňuje na nedostatočnú diferenciáciu medzi citovou a rozumovou zložkou vo vzťahu k opatrovníkovi alebo dôverníkovi. Môže sa stať, že pri nejakom konflikte sa nahnevá a nebude počúvať svojho dôverníka alebo opatrovníka. Keďže sa jedná o mladú osobu, osobnosť sa ešte stále vyvíja, takže môže dôjsť k nejakým zmenám. Z hľadiska ľahkej duševnej zaostalosti sa jej prejavy dajú ovplyvniť len minimálne. Ľahká duševná zaostalosť je porucha, pri ktorej ide o oslabenie psychických funkcií a vôbec sa nemusí prejaviť navonok. Systematického hľadiska vyšetovaná nie je nebezpečná pre seba ani pre svoje okolie. Zo správy Strednej odbornej školy obchodu, služieb a rozvoja vidieka Kravany nad Dunajom zo dňa 19.11.2021 súd zistil, že menovaná je žiačkou 1. B triedy v odbore podnikanie v remeslách a službách. V kolektíve je obľúbená a na vyučovacích hodinách sa správa slušne. Niekedy má sklony k samotárstvu. Je tichej povahy a jej správanie v školskom internáte je veľmi dobré. Stáva sa samostatnou, dokáže sa postarať o seba. Jej hygienické návyky sú v poriadku. Každý deň sa sprchuje, jej oblečenie je čisté. O stravu má postarané, preto nerada chodí domov k babičke, kde sú podmienky zo strany osobnej hygieny a dennej stravy na veľmi zlej úrovni. Jej vzťah so starou mamou je zlý. Stará mama dáva časť svojho príjmu matke W. a stáva sa, že dievčatá nemajú čo jesť. Preto financie, ktoré dostáva používa a doplnenie stravy ako aj hygienických potrieb. Z nich hradí aj stravné a ubytovanie na školskom internáte. Samostatnosť a komunikačné schopnosti sa značne zlepšili, odkedy je ubytovaná v školskom internáte. Je vyučená kuchárka a prácu pomocnej pracovnej sily v kuchyni vykonáva veľmi svedomite a dobre. Zo správy vyplýva, že hodnotiaci triedny učiteľ nepokladá za adekvátne jej obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. Uviedol, že ovláda slovenský jazyk a rozumela všetkému, čo na pojednávaní odznelo a tvrdí, že tam odzneli zavádzajúce informácie. Študijné výsledky žiačky v 1. štvrťroku boli priemerné. Je málovravná a jej písomný prejav je lepší ako hovorový. Triedny učiteľ poukazuje na to, že ak by dieťa bolo vychovávané v detskom domove a nie zverené do starostlivosti starej matky, tak by sa nemuselo uvažovať o obmedzení spôsobilosti dieťaťa. Tiež poukázal na to, že ak ostanú dievčatá po ukončení školy samostatné a nebudú bývať so starou mamou, ale v podnájme, budú sa vedieť o seba postarať. Súd vo veci vypočul svedkyňu Q.. S. R., ktorá je zástupkyňou riaditeľa školy do ktorej osoba, o spôsobilosti ktorej súd koná, chodí. Uviedla, že W. je ubytovaná na internáte. Keď nastúpila do školy, vzhľadom na jej prílišnú bojzatosť zvolili k nej osobitný prístup. Prispôbili sa k jej správaniu a ona zareagovala spôsobom, že sa začala sťažovať, vyvolávala na rôzne inštitúcie, čo potom museli riešiť. Odkedy má súčasného partnera, tak tento problém už nie je. Niekedy sa sťažovala na reálne, inokedy na nereálne veci. Absolvovala tri ročníky strednej školy a ukončila štúdium výučným listom. Teraz je v 1. ročníku nadstavbového štúdia, ktoré vzhľadom na tehotenstvo pravdepodobne preruší. Vyštudovala odbor kuchár a čo sa tejto profesie týka ako pomocná kuchárka maximálne zvláda svoju pozíciu, vždy sú s ňou kuchárky veľmi spokojné. Aj v budúcnosti by sa v tejto profesii uplatnila. Je veľmi čistotná, poslušná, a odkedy má priateľa je otvorenejšia. Internát si po nadobudnutí plnoletosti hradila sama, vždy bola medzi prvými pri úhrade za internát. Vedela hospodáriť so svojimi peniazmi. Oproti ostatným spolužiakom sa nelíši a sú medzi študentmi aj horšie deti. Na internáte v škole býva so svojou sestrou, s ktorou sú momentálne spolu na izbe, tak ako je to bežné v tomto veku, raz sú dievčatá zadobre raz sú pohádané. O žiaden závažnejší konflikt medzi nimi nejde. Sestry sú na seba veľmi naviazané a hlavne mladšia sestra W. vždy očakáva návrat W. na internát. W. sa začlenila do kolektívu a našla si priateľky. Poskytnutie nájomného bytu svedkyňa považuje za dobré riešenie. Skutočnosť, že je tehotná zobrala na vedomie a s touto myšlienkou aj žije. Svedkyňa má v záujme aj v budúcnosti jej pomáhať a usmerniť ju. Sčasti sa z tehotenstva teší a sčasti sa bojí zodpovednosti, nakoľko nevie čo ju čaká pri starostlivosti o dieťa. Stará matka sa o dievčatá veľmi nezaujíma, keď sa zaujíma tak o ich finančné prostriedky. Svedkyňa ďalej uviedla, že vyhľadáva rôznych lekárov za účelom zlepšenia svojho zdravotného stavu. Takto vyhľadala psychiatra

MUDr. Vaškovského, pani F. v psychologickej poradni, ktorá uviedla, že bola veľmi prekvapená, keď sa sama od seba u nej hlásila napriek tomu, že už je plnoletá a nemusela by. Vyhľadala logopedičku pani W.. Od kamarátky získala kontakty a vytelefonovala si to. Všetky stretnutia si vie ona zabezpečiť. Väčšinou na tieto stretnutia k lekárovi je odvezená služobným autom školy, ale je schopná aj sama si týchto lekárov vybaviť. Svedkyňa sa domnievala, že keď zostane sama s bábätkom, keď jej partner bude v práci, bude sa vedieť o dieťa postarať. Je presvedčená, že v budúcnosti, ak by potrebovala nejakú pomoc tak si ju dokáže bez problémov vyhľadať a zabezpečiť.

7. V danom prípade súd poukázal na to, že obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je veľmi závažný zásah do osobnej sféry človeka a do práv garantovaných Ústavou SR. Jedným z dôkazov pri rozhodovaní je aj znalecký posudok vypracovaný znalcom. V danom prípade zo záverov znaleckého posudku ako aj z vyjadrenie znalca vyplýva, že osoba o spôsobilosti, ktorej súd koná nie je schopná vykonávať úkony a to predovšetkým v oblasti starostlivosti o financie, zdravie a v oblasti komunikácie s úradmi štátnej správy a samosprávy. Jej schopnosť vybaviť si svoje osobné a úradné záležitosti je z psychiatrického hľadiska forenzne významne zmenšená, nie však vymiznutá. Schopnosť menovanej cieľavedome konať a posúdiť následky svojho konania je forenzne významne zmenšená. Znalec však uvádza, že nie je nebezpečná ani pre seba ani pre svoje okolie. V priebehu konania bolo výpoveďou svedkyne Q. R. jednoznačne preukázané, že osoba o spôsobilosti ktorej súd koná je schopná dohliadať na svoje financie, s ktorými disponuje a veľmi presne vykonáva povinné úhrady. Rovnako je schopná vybavovať si svoje záležitosti či už v oblasti svojho zdravia, počas prípravy na budúce povolanie a v oblasti starostlivosti o seba. Je nepochybné, že menovaná vyrastala vo veľmi málo podnetnom prostredí u svojej starej matky, čo sa zrejme odráža aj pri jej prejavoch v živote. Napriek tomu je však slušná a svedomitá. Je schopná žiť v partnerskom vzťahu a očakáva narodenie dieťaťa. Zo znaleckého posudku, z výpovede svedkyne a z výpovede osoby o spôsobilosti ktorej súd koná vyplýva, že lieky je schopná sama si dávkovať a zdravotnú starostlivosť nezanedbáva, dokonca je veľmi samostatná. I keď je ustráchaná je schopná komunikácie pri vybavovaní si svojich vecí. Taktiež bolo v konaní preukázané, že už nekontaktuje žiadne inštitúcie za účelom podávania sťažností. Súdu sa javí veľmi pravdepodobné, že tieto aktivity osoby, o spôsobilosti ktorej súd koná sa iniciovali po tom, ako jej v škole bola venovaná špeciálna pozornosť pedagógov, s akou sa veľmi pravdepodobne dovtedy nestretla. Možno predpokladať, že to bol aj spôsob upútania pozornosti na seba. I keď to bolo hodnotené v jej neprospech, možno považovať za určitý prejav schopnosti, že bola schopná a mala odvahu obrátiť sa napríklad na ombudsmanku alebo iný orgán v prípade nejakého problému. V skutočnosti je bezpredmetné, či sa jednalo o reálny alebo nereálny problém. Našla v sebe dostatok síl ako aj odvahu niečo riešiť. Nachádza sa vo veku, keď ešte nie je schopná úplne zodpovedne vyhodnotiť každú situáciu z dôvodu nedostatku životných skúseností, ale tak je to aj prípade iných mladých ľudí v jej veku. Svedkyňa vyjadrila presvedčenie, že ak by sa dostala do problémov, bola by schopná vyhľadať pomoc. Triedny učiteľ ako aj zástupkyňa riaditeľa sú presvedčení, že v ničom sa výnimočne nelíši od svojich ostatných spolužiakov a obmedzenie spôsobilosti by bolo neadekvátne. Taktiež svedkyňa uviedla, že jej pomáha a aj v budúcnosti jej bude pomáhať a aj obec by mala mať záujem jej poskytnúť pomoc, aby bola schopná sa začleniť do života. Súd bol toho názoru, že práve triedny učiteľ ako je zástupkyňa riaditeľa sú také osoby, ktoré dennodenne s ňou prichádzajú do kontaktu, dostatočne ju poznajú, zdieľajú s ňou každodenný život a napriek tomu ju považujú za schopnú osobu, ktorá sa vie o seba riadne postarať. Obmedzenie spôsobilosti na právne úkony by ju mohlo spochybniť a zabrzdiť jej rozvoj smerujúci k osamostatneniu. Ľahká duševná zaostalosť v jej prípade nespôsobuje, že by bola nebezpečná pre seba a pre svoje okolie. Jej komunikácia je síce ustráchaná avšak je nepochybné, že v známom prostredí je oveľa komunikatívnejšia. Vyplýva to zo svedeckej výpovedi zástupkyne riaditeľa v ktorej našla dôverníčku ako aj pomocníčku. Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady na obmedzenie spôsobilosti osoby, o ktorej súd koná a preto súd návrh v plnom rozsahu zamietol. Ak by súd rozhodol o obmedzení jej spôsobilosti, bol by to neprimeraný zásah do jej osobnostnej sféry a do práv garantovaných Ústavou SR.

8. Súd návrh na doplnenie dokazovania dotazom na R. O. S., či je reálny predpoklad na to, aby dostali byť a v akom časovom horizonte zamietol, ako nadbytočný a hlavne neovplyvňujúci samotné rozhodnutie súdu. Rozhodnutie súdu o obmedzení spôsobilosti nemôže byť závislé od rozhodnutia o pridelení bytu.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, žiadajúc zrušenie rozhodnutia a jeho vrátenie na nové konanie a rozhodnutie vo veci. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že mladá dospelá nie je

schopná sama komunikovať so štátnymi orgánmi alebo orgánmi samosprávy, nepozná hodnotu a váhu peňazí a rovnako nie je schopná sama rozhodovať o svojom zdraví. Stotožnil sa so závermi znaleckého dokazovania. Vyjadrenia zástupcov školského zariadenia považuje za zavádzajúce. Ako príklad uviedol tvrdenie, že maloletá sama navštevuje lekára, pričom z informácii napr. V. F. z D. S. alebo Q.. W. (logopéd) jednoznačne vyplýva, že mladá dospelá ich nikdy nenavštívila sama, vždy so zástupcom školského zariadenia alebo s priateľom. Taktiež tvrdenie zástupkyne školského zariadenia, že mladá dospelá preruší štúdium z dôvodu gravidity je v rozpore s tvrdením pracovníčky ČŠPP, ktorá uviedla, že mladá dospelá v aktuálnom školskom roku ukončí štúdium z dôvodu nezvládnutia učiva maturitného štúdia. Taktiež sa navrhovateľ nestotožnil s tvrdením zástupkyne školského zariadenia, že tá sama zvládne starostlivosť o svoje maloleté dieťa. Ďalej navrhovateľ spochybnil stabilitu vzťahu maloletej s aktuálnym priateľom.

10. K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila Okresná prokuratúra Komárno. Podľa jej názoru súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie a náležite zistil skutkový stav veci. Uviedla, že znalecký posudok, na ktorý poukazuje navrhovateľ v odvolaní nie je výlučným dôkazom v konaniach tohto druhu. Súd preto pri určení rozsahu obmedzenia musí prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu a postihnúť obmedzením len tú časť životných situácií občana, ktoré sú nutné v záujme ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, ako aj v záujme spoločnosti. Poukázala na tvrdenie znalca, že W. S. nie je nebezpečná ani pre seba ani pre svoje okolie a taktiež vo vyjadrení poukázala na výpovede svedkov, z ktorých je zrejmé, že osoba, o spôsobilosti ktorej súd koná, je spôsobilá dohliadať na svoje financie, vybavovať svoje záležitosti v oblasti svojho zdravia, počas prípravy na budúce povolanie, či starostlivosť o svoju osobu. Záverom uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že prípadné obmedzenie spôsobilosti na právne úkony by mohlo W. S. zabrzdiť v jej rozvoji smerujúcom k osamostatneniu. Okresná prokuratúra vzhľadom na vyššie uvedené navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

11. Procesný opatrovník sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril k odvolaniu navrhovateľa a navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Stotožnil sa s napadnutým rozhodnutím, pretože súd prvej inštancie správne právne posúdil vec. K návrhu navrhovateľa ustanoviť za opatrovníka obec O. S. opätovne poukázal na zákonnú postupnosť výberu opatrovníka podľa § 27 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru procesného opatrovníka iná vhodná osoba existuje, a to dôverník osoby o ktorej spôsobilosti sa koná, a to najmä z dôvodu, že onedlho sa stanú rodičmi a v krátkej budúcnosti sa stane manželom osoby o ktorej spôsobilosti sa koná.

12. Navrhovateľ zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že naďalej trvá na dôvodoch svojho odvolania. Nestotožnil sa s názorom Okresnej prokuratúry Komárno, že úrad bližšie neuviedol dôvody k zavádzajúcim informáciám zástupcov školského zariadenia. Ďalej poukázal na podmienky, v ktorých mladá dospelá žije a najmä na to, že nie je pripravená na príchod dieťaťa. Záverom uviedol, že dňa 09.08.2022 vykonal pohovor s mladou dospelou ako aj s jej priateľom, pričom svadbu v blízkej budúcnosti nepotvrdil ani jeden z nich. O spoločnej budúcnosti nemajú reálnu predstavu, reálnu predstavu nemajú ani o spôsobe a mieste zabezpečovania osobnej starostlivosti o ich spoločné dieťa. Do dnešného dňa nedošlo k súhlasnému vyhláseniu rodičov o otcovstve dieťaťa, a neboli splnené ani ďalšie odporúčania úradu.

13. Okresná prokuratúra Komárno sa písomne vyjadrila k vyjadreniu navrhovateľa. Skutočnosti, ktoré uviedol navrhovateľ na pojednávaní dňa 26.04.2022 považuje za irelevantné, keď navrhovateľ žiadal obmedziť spôsobilosť na právne úkony W. S. iba v časti zdravotnej starostlivosti, a to z dôvodu, že táto v prípade potreby nedokáže sama vyhľadať a navštíviť lekára. Skutočnosť, že W. S. t.č. v štúdiu nepokračuje a s priateľom toho času bývajú len v jednej izbe, pričom táto pracovníkom navrhovateľa na otázky ohľadom zabezpečenia starostlivosti o dieťa neodpovedá, nie je dôvodom na obmedzenie jej spôsobilosti na právne úkony v časti týkajúcej sa zdravotnej starostlivosti, a to aj s poukazom na závery znaleckého dokazovania, keď znalec uviedol, že schopnosť W. S. vybaviť si svoje osobné a úradné záležitosti je síce významne zmenšená, avšak nie je vymiznutá. Taktiež uviedol, že ustráchanosť a utiahnutosť nie je dôvodom na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony v časti rozhodovania o jej zdravotnej starostlivosti (a zároveň nie je dôvodom na akékoľvek obmedzenie spôsobilosti na právne úkony).

14. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení z 28.09.2022 uviedol, že trvá na dôvodoch svojho odvolania.

15. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej ako „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Podľa § 2 ods. 2 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Podľa § 231 písm. a/ CMP, v konaní o spôsobilosti na právne úkony súd rozhoduje o obmedzení spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony.

21. Podľa § 233 ods. 1 CMP návrh na začatie konania môže podať blízka osoba, poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, poskytovateľ sociálnych služieb alebo ten, kto má na veci právny záujem.

22. Podľa § 234 CMP, návrh na začatie konania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností odôvodňujúcich zásah do spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony a zdôvodnenie, že iné menej obmedzujúce opatrenia nie sú možné alebo opísanie skutočností odôvodňujúcich zmenu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony alebo skutočností odôvodňujúcich navrátenie spôsobilosti na právne úkony.

23. Podľa § 239 CMP ten, o koho spôsobilosti sa koná, má v konaní spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu.

24. Podľa § 247 ods. 1 CMP, ak nie sú splnené podmienky na obmedzenie spôsobilosti, zmenu obmedzenia spôsobilosti alebo navrátenie spôsobilosti, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. v platnom znení Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, alebo pre nadmerné požívanie alkoholických nápojov alebo omamných prostriedkov či jedov je schopná robiť len niektoré právne úkony, súd obmedzí jej spôsobilosť na právne úkony a rozsah obmedzenia určí v rozhodnutí.

26. Spôsobilosť na právne úkony vyjadruje oprávnenie jej nositeľa vlastným konaním robiť právne úkony. Ide o kategóriu hmotného práva, ktorá ovplyvňuje aj rozsah spôsobilosti samostatne konať pred súdom, nakoľko v zmysle ustanovenia § 67 zákona č. 160/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) „môže každý konať pred súdom v rozsahu, v akom spôsobilosť na právne úkony.“

27. Spôsobilosť na právne úkony (niekedy označovaná aj ako svojprávnosť), čiže spôsobilosť vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a povinnosti a zároveň tieto práva meniť, zabezpečovať či rozhodovať o ich zániku. Spôsobilosť na právne úkony sa nadobúda v závislosti od intelektuálnej a vôľovej vyspelosti človeka.

28. Z hľadiska hmotného práva zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) rozlišuje jednak obmedzenie spôsobilosti na právne úkony ale aj pozbavenie spôsobilosti na právne úkony. S účinnosťou od 01.07.2016 v súvislosti s prijatím nových procesných predpisov už nie je možné osobu pozbaviť spôsobilosti na právne úkony. Tieto zmeny boli zrealizované v súvislosti s prístupím Slovenskej republiky k Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, ktorý bol prijatý už 13.12.2006 v New Yorku, ale taktiež v súvislosti s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá vychádza z tézy, že zásah do spôsobilosti na právne úkony má prebiehať formou ochrany osoby, ktorej sa týka. Z uvedeného vyplýva, že osobu nie je možné zbaviť spôsobilosti konať v bežných veciach každodenného života ako je napríklad kúpa potravín alebo výber miesta pobytu. Právna úprava týkajúca sa pozbavenia spôsobilosti na právne úkony je preto v Občianskom zákonníku obsolentná. V právnickej terminológii môžeme povedať, že ide prípad takzvanej pasívnej derogácie, keď hmotnoprávny predpis síce obsahuje právnu úpravu konkrétneho inštitútu, avšak procesnoprávna úprava v danej oblasti absentuje.

29. Konanie o spôsobilosti na právne úkony je upravené v zákone č. 161/2016 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“). Rozhodovanie v tejto otázke patrí výlučne do právomoci súdu. V zmysle Civilného mimosporového poriadku môžu v oblasti právnych úkonov prebiehať nasledovné druhy konaní: a/ konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, b/ konanie o zmene obmedzenia spôsobilosti na právne úkony a c/konanie o navrátení spôsobilosti na právne úkony.

30. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil vo veci skutočný stav, vec právne posúdil v súlade so zákonom a následne správne rozhodol správne, keď zastavil konanie. Obdobne to platí o trovách konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení uznesenia, preto naň v ďalšom odkazuje a nebude ich nadbytočne opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Súd vždy skúma skutkové okolnosti odôvodňujúce zásah do spôsobilosti na právne úkony a dôvodom pre zastavenie konania podľa § 247 ods. 1 CMP je zjavne nedôvodný návrh v prípade neexistencie predpokladov pre rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony.

31. Obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je u každej fyzickej osoby veľmi závažným zásahom do jej základných práv a slobôd, a preto rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony môže vydať jedine súd v osobitnom súdnom konaní a to výlučne z dôvodov, ktoré sú výslovne uvedené v zákone. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýmto dôvodom môže byť iba tá skutočnosť, že fyzická osoba je v reálnom živote schopná robiť iba niektoré právne úkony, pretože: a/ trpí duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodná, b/ nadmerne požíva alkoholické nápoje, iné omamné prostriedky alebo jedy.

32. V preskúmvanej veci ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 CMP), čo vyplýva z tej skutočnosti, že v zmysle Civilného sporového poriadku konanie možno začať bez návrhu, pokiaľ to tento zákon nevyklučuje, t. j. neustanovuje inak. Konanie nemožno začať bez návrhu, pokiaľ zákon ustanoví, že sa môže začať len na návrh (napr. podľa § 87 CMP konanie o povolenie uzavrieť manželstvo sa začína len na návrh). Ak však zákon neobsahuje odlišnú úpravu, konanie možno začať aj bez návrhu.

33. Platná právna úprava Občianskeho zákonníka pri identifikácii možného rozsahu zásahu do spôsobilosti fyzických osôb na právne úkony diferencuje, pričom z ustanovenia § 8 OZ (zrejme § 10 OZ - pozn. odvolacieho súdu) vyplýva možnosť súdu: - obmedziť spôsobilosť fyzickej osoby na právne úkony, alebo pozbaviť fyzickú osobu spôsobilosti na právne úkony. Napriek dikcii vyplývajúcej z hmotného práva treba konštatovať, že moderné právne úpravy, ako aj rozhodnutia európskych súdnych autorít v snahe o zachovanie relevantného a rovného postavenia osôb so zdravotným postihnutím netoleruje možnosť úplného pozbavenia fyzickej osoby spôsobilosti na právne úkony. Tak ako vyplýva z čl. 12 Dohovoru, právny systém štátu musí rešpektovať spôsobilosť osôb so zdravotným postihnutím vo všetkých oblastiach života na rovnakom základe s ostatnými, v právnych vzťahoch musia existovať primerané a účinné záruky s cieľom zabrániť zneužitiu v súlade s medzinárodným právom v oblasti ľudských práv. Tieto záruky musia byť primerané tomu, do akej miery si uvedené opatrenia vyžadujú ochranu záujmov danej osoby, musia podliehať pravidelnej a nezávislej kontrole a predchádzať, resp. zabraňovať konfliktu záujmov (Smyčková, R., Števíček, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2017, 777 s.).

34. Rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony súd vydá vtedy, ak existuje niektorý zo zákonných dôvodov, teda fyzická osoba trpí duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodná alebo pre nadmerné požívanie alkoholických nápojov, omamných prostriedkov, či jedov a v dôsledku týchto osoba nie je schopná robiť niektoré, resp. žiadne právne úkony. Samotná existencia faktorov umožňujúcich obmedziť rozsah spôsobilosti konať s právnym následkom sama osebe nestačí a rozhodnutie súdu je viazané na predpoklad, že z uvedených dôvodov fyzická osoba nie je spôsobilá robiť právne úkony. Existencia uvedených predpokladov je predmetom dokazovania, pričom súd v tomto konaní v zmysle základných princípov je povinný zistiť skutočný stav veci a je povinný vykonať dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu, aj keď ich účastníci nenavrhlí (čl. 6 Základných princípov, § 35, § 36 CMP). Duševná porucha ani existencia závislosti spôsobujúcej obmedzenie spôsobilosti konať s právnym následkom nemôže byť krátkodobá. Občiansky zákonník v § 10 predpokladá, že ide o stav trvalý po určitú kvalifikovanú dobu, ale súčasne nevylučuje, že „zdravotný“ stav fyzickej osoby sa môže zmeniť. To zakladá možnosť iniciovať konanie o zmene obmedzenia spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony (Smyčková, R., Števček, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, 778 s.).

35. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd pri rozhodovaní o obmedzení spôsobilosti právnym úkonom musí dôsledne dbať na to, aby neboli obmedzované vo väčšom rozsahu ako je to nevyhnutne potrebné. Vzhľadom na to, že rozhodovanie o obmedzení, prípadne vrátení spôsobilosti na právne úkony hlboko zasahuje do právnej sféry danej osoby a jeho cieľom je predovšetkým poskytnúť ochranu osobám, ktoré pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, nie sú schopné uskutočňovať žiadne, alebo niektoré právne úkony, je povinný dôsledne skúmať okolnosti na strane osoby, ktorá má byť obmedzovaná a skutočnosti, ktoré v prípade, ak ide o konanie na návrh majú takéto rozhodnutie odôvodňovať. Je potrebné mať pritom na zreteli, že obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je opatrením v záujme tých, ktorí nemajú možnosť svoje konanie ovládať, alebo jeho následky posúdiť. Súd pri určení rozsahu obmedzenia musí preto prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu a postihnúť týmto obmedzením len tú oblasť životných situácií občana, pre ktorého je to nutné v záujme ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, ako aj v záujme spoločnosti. Ide o opatrenie, ktoré má chrániť a nie poškodzovať, alebo ohrozovať záujmy občana.

36. Pri rozhodovaní o spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony je vždy potrebné brať do úvahy základné práva a slobody, založené na spôsobilosti každého mať práva, na nedotknuteľnosti osoby a jej súkromia, na nedotknuteľnosti osobnej slobody a na zachovaní ľudskej dôstojnosti. Hoci základným predpokladom pre obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je duševná porucha, ktorá nie je prechodná, samotná existencia duševnej poruchy nie je bez ďalšieho dôvodom pre obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, ani dôvodom zotrvanie určeného obmedzenia v konaní o navrátenie spôsobilosti na právne úkony osobe, ktorej spôsobilosť je obmedzená. Vždy potrebné je skúmať, aký má táto choroba vplyv na spoločenský a rodinný život, zdravie a majetkové záujmy osoby, o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony ktorej ide. V medziach ústavného významu práv človeka odvolací súd poukazuje na záver Ústavného súdu SR, v ktorom predovšetkým predostiera, že ich obmedzením sa ex constitutione primárne sleduje záujem samotného (dotknutého) človeka a až následne záujem verejný či tretích osôb (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 313/2012-52 z 28. novembra 2012). Vyššie uvedený záver napokon vyplýva i z Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím prijatý dňa 13. 12. 2006 v New Yorku, schválený Národnou radou SR s platnosťou od 25.06.2010.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedeného jednoznačne vyvstáva správnosť záveru súdu prvej inštancie, keď dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu navrhovateľa: Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony W. S..

38. Aj napriek nespornej skutočnosti, že W. S. opakovane žiada o pomoc, nemožno dospieť k záveru, že ide o dôvod, pre ktorý by mal súd rozhodnúť v prospech navrhovateľa v rozsahu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony v oblasti komunikácie s úradmi štátnej a verejnej správy a samosprávy. Obmedzenie práva na prístup k úradom a súdom len z dôvodov, že ide o človeka, ktorý sa prejavuje tak, že svojimi podaniami zahlcuje úrady, alebo súdy (tzv. kverulant) v rozsahu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony tak, že človek nie je spôsobilý podávať žiadosti, návrhy, žaloby, oznámenia, a pod. je potrebné považovať vždy za nezákonné.

39. Ústavný súd Slovenskej republiky v prelomovom náleze zo dňa 28.11.2012, č. k. I. ÚS 313/2012-52 konštatoval, že „pri interpretácii ustanovenia § 10 Občianskeho zákonníka sa ani všeobecné súdy nemôžu obmedziť iba na text zákonného predpisu, ale vždy je potrebné vziať do úvahy ústavný rozmer zbavovania/obmedzovania spôsobilosti na právne úkony, ktorým je predovšetkým rešpektovanie ľudskej dôstojnosti.“ Ďalej uviedol, že „v praxi súdov stále vžitá mechanická prax preberania iba záverov znaleckého posudku v zásade nie je dostatočná vo vzťahu ku všetkým parciálnym zložkám spôsobilosti na právne úkony“. „Ústavný súd SR sa stotožnil s názorom, že ak súd rozhoduje o spôsobilosti na právne úkony, vychádza zo zistení urobených na základe znalcov-lekárov, v súvislosti s ostatnými výsledkami dokazovania. Súd musí starostlivo skúmať vplyv mentálneho postihnutia na celkové konanie a činy v rodine, v jeho spoločenskom styku s okolím, s prihliadnutím na jeho osobné, rodinné, majetkové, zárobkové a iné pomery. Potrebné je posudzovať schopnosť robiť právne úkony s prihliadnutím na všetky individuálne pomery osoby s mentálnym postihnutím, ako aj na sociálnu stránku prostredia, v ktorom existuje. Iba súhrnným hodnotením všetkých týchto okolností súvisiacich s mentálnym postihnutím zistených na základe posudkov znalcov možno dospieť k záveru, či sú splnené podmienky na pozbavenie, alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony“.

40. Odvolací súd ďalej poukazuje na správny postup súdu prvej inštancie, keď predovšetkým prihliadol na závery vykonaného dokazovania, vrátane znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Bernáta, MPH, ktorý konštatoval, že schopnosť W. S. vybaviť si svoje osobné a úradné záležitosti je z psychiatrického hľadiska forenzne významne zmenšená, nie však vymiznutá.

41. Vzhľadom na uvedené nemožno dospieť k inému záveru, ako ku konštatovaniu neexistencie dôvodu na vyhovie návrhu a k správnosti zastavenia konania s poukazom na § 247 ods. 1 CMP.

42. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností odvolací dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia, ktoré s poukazom na § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže ide o mimosporové konanie a nešlo o žiadnu z výnimiek uvedenú v ustanoveniach § 53 až 55 CMP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).